

**Funkcjonariusze pożarnictwa,
druhny i druhowie!**

Zawodowe pożarnictwo w powiecie sokołowskim rozwija się już od ponad 60 lat.

Tworzone było w miarę rozwoju cywilizacyjnego regionu, w oparciu o tradycję i aktywność ochotniczego pożarnictwa. Początek to komendant, kilka etatów kierowców, jeden samochód pożarniczy i siedziba na bazie sokołowskiej Ochotniczej Straży Pożarnej.

Już od pierwszych lat funkcjonowania ukształtowała się naturalna współpraca między ochotniczymi strażami i pożarnictwem zawodowym. Co roku odnotowywano kilkadziesiąt wyjazdów do pożarów, często jednak były to pożary o bardzo dużej skali zagrożenia. Wychodząc naprzeciw potrzebom, z czasem ta współpraca i edukacja obejmowała coraz szersze kręgi ratownictwa, wykraczające poza zakres tradycyjnego rozumienia „gaszenia pożarów”: ratownictwo techniczne, chemiczno-ekologiczne i szczególnie istotne w Sokołowie Podlaskim – ratownictwo wodne.

Dziś tradycja w powiecie sokołowskim nierozdzielnie wiąże druhów OSP i funkcjonariuszy zawodowych Państwowej Straży Pożarnej. Tym bardziej, że tworzona przez lata kadra sokołowskich pożarników w większości rekrutuje się spośród aktywnych członków OSP. Pozwala to na wzajemne uzupełnianie potencjału jednostek pożarniczych OSP i PSP na potrzeby ratownictwa. Jest też niezwykle istotne, nie tylko w zakresie bezpieczeństwa, ale także w zakresie kulturowym i edukacyjnym lokalnej społeczności. Historia zawodowego pożarnictwa to historia przemiany od strażaka ochotnika do profesjonalnego ratownika.

Dziś zawodowe pożarnictwo w powiecie sokołowskim to potencjał 58 etatów, 12 pojazdów, przyczep specjalistycznych, wiele profesjonalnego sprzętu ra-

towniczego i pięknej strażnicy zbudowanej na miarę XXI wieku.

Współczesnym wyzwaniem stało się przekazywanie kultury strażackiej kolejnym pokoleniom. Temu ma służyć również niniejsza publikacja. Niech odnajdywanie na kartach historii pożarnictwa powiatu sokołowskiego swoich poprzedników, rodzin, przyjaciół i znajomych będzie dobrą okazją do tworzenia i wzmacniania aktywności strażackiej, a także podnoszenia wiedzy i sprawności w zakresie działań mających na celu pomoc poszkodowanym.

Wyrażam nadzieję, że lektura niniejszej publikacji przyczyni się do popularyzacji pożarnictwa i pozytywnie wpłynie na jego wizerunek w lokalnej społeczności. Wszystkim, którzy wnieśli wkład do tworzenia tej historii gratuluję, a ich rodzinom z serca dziękuję. Strażakom życzę dużo zdrowia, aktywności i satysfakcji z niniejszej lektury, a także odnalezienia na kartach historii własnego udziału w jej tworzeniu.

Niech Święty Florian czuwa nad każdym z nas!

st. bryg. Roman Malinowski
Komendant Powiatowy PSP
w Sokołowie Podlaskim

Z HISTORII PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ W SOKOŁOWIE PODLASKIM

Powiat sokołowski – rys historyczny

W czasach przedrozbiorowych ziemia sokołowska wchodziła w skład ziemi drohiczyńskiej należącej do województwa podlaskiego. Później Sokołów Podlaski i jego okolice stanowiły część powiatu siedleckiego. Powiat sokołowski jako samodzielna jednostka administracyjna utworzony został 17 stycznia 1867 roku, wkrótce po utworzeniu Guberni Siedleckiej. W jego granicach oprócz Sokołowa Podlaskiego znalazły się także osady: Kosów Lacki i Sterdyń oraz gminy wiejskie: Chruszczewka, Grochów, Jabłonna, Korczew, Kowiesy, Kudelczyn, Olszew, Repki, Sabnie, Sterdyń i Wyrozęby. Obszar powiatu wynosił około 1 230 km², zamieszkiwało go blisko 50 tys. osób. Liczba mieszkańców jednak szybko rosła i osiągnęła w 1913 roku ponad 80 tys.

Po odzyskaniu niepodległości, w 1919 roku powiat został włączony do utworzonego wówczas województwa lubelskiego, a od 1 kwietnia 1939 roku, w wyniku kolejnej reformy administracyjnej – do województwa warszawskiego.

Podczas okupacji hitlerowskiej na tym terenie, wchodzącym w skład Generalnej Guberni, prężnie działała Armia Krajowa. Jej główne ośrodki mieściły się w rejonie Puszczy Sterdyńskiej i lasów rucheńskich. Istniała tutaj również delegatura Rządu Londyńskiego, a jego reprezentantem był Franciszek Krysiak – mieszkaniec wsi Dziecioty Bliższe (gminy Sterdyń).

Wraz z nastaniem lat 50. powiat sokołowski tworzyło 12 gmin wiejskich: Chruszczewka, Grochów, Włociański, Jabłonna, Korczew, Kosów, Kowiesy, Kudelczyn, Olszew, Repki, Sabnie, Sterdyń, Wyrozęby oraz miasto Sokołów Podlaski. W 1954 roku dokonano zmian na najniższym szczeblu hierarchii administracyjnej. W ich wyniku w miejscach Gminnych Rad Narodowych utworzono Gromadzkie Rady Narodowe, co miało za zadanie zbliżenie or-

ganów władzy państwowej do ludności wiejskiej. Od tego czasu tutejszy powiat składał się z 48 gromad i miasta Sokołów Podlaski. Dwa lata później do nowo utworzonego powiatu łosickiego włączono gromady Korczew i Drażniew. Wprowadzane w latach następnych korekty podziału administracyjnego Polski sprawiły, że pod koniec lat 60. ilość gromad wiejskich znajdujących się w granicach powiatu sokołowskiego nie przekraczała 20. W 1974 roku ponownie powrócono do struktur gminnych. Na terenie ziemi sokołowskiej powstało wówczas 8 gmin wiejskich (Bielany, Ceranów, Jabłonna Lacka, Kosów Lacki, Repki, Sabnie, Sokołów Podlaski, Sterdyń). Nadal jedynym miastem w powiecie był Sokołów Podlaski. W następnym roku władze centralne zdecydowały się na likwidację powiatów, a w zamian zwiększenie liczby województw, w wyniku czego miejscowości wchodzące w skład tutejszego powiatu znalazły się w granicach nowo powstałego województwa siedleckiego.

Wejście w życie w 1999 roku kolejnej reformy administracyjnej spowodowało przywrócenie powiatów, w tym powiatu sokołowskiego z liczbą gmin sprzed 1975 roku. Ostatnią istotną zmianą było przywrócenie praw miejskich Kosowowi Lackiemu co nastąpiło 1 stycznia 2000 roku.

Granicę północną i wschodnią powiatu, który stanowi jednocześnie teren działania komendy PSP w Sokołowie Podlaskim, stanowi nieuregulowana rzeka Bug. Powierzchnia powiatu zajmuje 1 132 km² (3,1% ogólnej powierzchni województwa mazowieckiego), zamieszkuje go obecnie około 60 tys. osób.

Pożarnictwo na ziemi sokołowskiej

Historia zorganizowanej działalności przeciwpożarowej w powiecie sokołowskim ma swój początek w drugiej połowie XIX wieku. Najstarszą, nie tylko na tych ziemiach, ale również na Podlasiu,

◆ kpt. poż. Czesław Ługowski – komendant powiatowy Straży Pożarnych w Sokołowie Podlaskim w latach 1950–54 i 1956–68.

Ochotniczą Strażą Pożarną jest jednostka z Sokołowa Podlaskiego założona w 1881 roku. Następne powstawały już w XX wieku. W 1902 roku w Kosowie Lackim, a w roku 1907 – w Buczynie Szlacheckim i Wyrozębach. Do najdłużej istniejących straży w regionie należy zaliczyć również OSP w Ceranowie (1914 rok), Sterdyni (1916 rok), Olszewie i Hołowienkach (1917 rok), Jabłonnie Lackiej (1918 rok) i Sabniach (1919 rok). W wydanej z okazji 50-lecia OSP Sokołów Podlaski jednodniówki można przeczytać, iż rozwój ruchu pożarniczego na tym terenie był bardzo dynamiczny, co sprawiło, że na początku lat 30. w promieniu kilkudziesięciu kilometrów od miasta, funkcjonowało aż 50 jednostek. Tyleż samo, pomimo bardzo trudnego dla ochotników okresu II wojny światowej, działało na terenie powiatu na przełomie lat 40. i 50. Trzydzieści lat później było ich już 107, a obecnie jest ich 88.

Komenda Powiatowa Straży Pożarnych

Już w kilka miesięcy po zakończeniu II wojny światowej, władze państwowe starały się usystematyzować ochronę przeciwpożarową w Polsce,

◆ Zawody pożarnicze w Repkach; 1962 rok.

◆ mł. kpt. Henryk Olszak – komendant powiatowy Straży Pożarnych w Sokołowie Podlaskim w latach 1954–56.

w związku z czym przy starostwach powiatowych były tworzone stanowiska instruktora pożarnictwa. Nie inaczej było w Sokołowie Podlaskim. 1 grudnia 1945 roku funkcję tę objął Czesław Ługowski. Podlegał on bezpośrednio staroście, którym był wówczas Antoni Pieniążek. Do obowiązków instruktora należała m.in. opieka nad OSP, pomoc w ich wyposażeniu i szkoleniu ochotników, a także dowodzenie większymi akcjami gaśniczymi.

4 lutego 1950 roku Sejm uchwalił ustawę o ochronie przeciwpożarowej i jej organizacji. Na jej mocy powołano komendę główną Straży Pożarnych, której podlegały komendy wojewódzkie, powiatowe i miejskie. 1 lipca tegoż roku przy Wydziale Gospodarki Komunalnej Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Sokołowie Podlaskim powstała komenda powiatowa Straży Pożarnych. Jej pierwszym szefem mianowano dotychczasowego instruktora powiatowego i absolwenta Szkoły Zawodowej Oficerów Pożarnictwa w Warszawie – kpt. poż. Czesława Ługowskiego. Zastępcą komendanta, do 1957 roku, był asp. poż. Stanisław Bogdanowicz. W pracy pomagali im także, w randze podoficerów, Anna Raźniak i Jan Jaszczuk odpowiedzialni za sprawy kwatermistrzowskie i prewencyjne. Warto wspomnieć, iż komendan-

◆ Punkt Alarmowo-Dyspozycyjny, na służbie Eugeniusz Kosiardzki zwany przez strażaków – Gienio Alleluja; lata 70.

tem wojewódzkim Straży Pożarnych w Warszawie był w tym czasie st. kpt. poż. Franciszek Bentowski, zaś stołeczną strażą dowodził kpt. poż. Zygmunt Jarosz, późniejszy generał pożarnictwa i wieloletni komendant główny Straży Pożarnych.

W wyniku reorganizacji, w latach 1957–72 komenda powiatowa Straży Pożarnych w Sokołowie Podlaskim, podobnie jak inne tego typu placówki w całym kraju, działała przy Wydziale Spraw Wewnętrznych PRN. Po tym okresie nadano im statut wydziałów podległych bezpośrednio Prezydium.

W utworzonym Powiatowym Punkcie Alarmowo-Dyspozycyjnym początkowo zatrudnionych było 3 kierowców w stopniu podoficera, natomiast zaplecze sprzętowe, jak również obsadę osobową podczas wyjazdu do akcji zapewniała miejska OSP. Do dyspozycji komendy powiatowej był samochód gaśniczy Bedford (GM8), a z czasem też motocykl WFM i samochód terenowy Willys, nieco później – osobowa Warszawa oraz motocykl Junak.

Pod koniec lat 50. na terenie powiatu odnotowywano około 40 akcji gaśniczych. Zdarzały się również wyjazdy do tzw. pożarów masowych, podczas których płonęły niemal całe wsie. Do najczęstszych przyczyn należały wylądowania atmosferyczne, wady urządzeń kominowych i nieostrożność osób dorosłych. W latach 60. i 70. największe pożary budynków miały miejsce w Tchórznicy, Wojewódkach Dolnych, Grodzisku, Kupientynie, Grądach, Patrykozach, Ceranowie, Rytelach-Olechnych, Błoniu Małym, Bielanych, Niecieczy i Jakubikach. Kilkakrotnie płonęły też lasy – przeździecki i maliszewski. Niemal corocznie występowały awarie rurociągu „Przyjaźń”. W 1973 i 1980 roku strażacy walczyli z wielkimi powodziami związanymi z wylaniem rzeki Bug.

W 1954 roku z funkcji kierowniczej został odwołany Czesław Ługowski, co było spowodowane represjami politycznymi wobec byłych działaczy ruchu oporu, do których zaliczał się też komendant.

◆ st. bryg. Jan Badurek – komendant powiatowy oraz rejonowy Straży Pożarnych w Sokołowie Podlaskim w latach 1968–83.

◆ Siedziba komendy rejonowej Straży Pożarnych w Sokołowie Podlaskim po rozbudowie; lata 80.

Powrócił on na stanowisko w 1956 roku. Do tego czasu, przez okres 3 lat powiatową komendą Straży Pożarnych dowodził mł. kpt. poż. Henryk Olszak.

W 1968 roku, kolejnym komendantem po objęciu przez Czesława Ługowskiego stanowiska kierownika ppoż. w sokołowskiej Cukrowni, został ppor. poż. Jan Badurek.

Cztery lata wcześniej został oddany do użytku nowy budynek, wzniesiony przy strażnicy OSP w Sokołowie Podlaskim. Na parterze znajdowały się 2 boksy garażowe oraz dyżurka, na piętrze zaś – 3 pomieszczenia dla potrzeb powiatowej komendy Straży Pożarnych. Pracę przy jego powstaniu prowadzono w systemie gospodarczym, natomiast koszty w znacznej części pokryte zostały przez PZU. Z czasem, ze względu na sukcesywny wzrost zatrudnienia i zwiększającą się ilość sprzętu ratowniczego okazało się, iż istniejące zaplecze magazynowo-biurowe jest zbyt szczupłe. Dlatego podjęto decyzję o kolejnej rozbudowie strażnicy przy ul. Lipowej. Miała ona miejsce w latach 1971–74. Powstał

◆ Ćwiczenia ze sprzętem na placu przed komendą rejonową Straży Pożarnych w Sokołowie Podlaskim; początek lat 80.

w tym czasie budynek o kubaturze 2630 m³ z 2 bokami garażowymi, pokojami biurowymi i świetlicą. Zamontowano też instalację wodno-kanalizacyjną i centralnego ogrzewania. Nieco później strażacka siedziba została ogrodzona, a teren przed nią utwardzony i uporządkowany. Inwestycja była możliwa dzięki dofinansowaniu jej przez Powiatową Radę Narodową. Własne środki zaangażowało w nią też OSP, a wiele prac wykonano społecznie.

W sokołowskiej komendzie pracowali wówczas: ppor. poż. Stanisław Bogdanowicz, st. ogn. poż. Jan Jaszczuk, st. ogn. poż. Anna Raźniak, st. ogn. poż. Józef Siemieniak. Na stanowisku kierowców zatrudnieni byli: mł. ogn. poż. Franciszek Błoński, str. Antoni Błoński, str. Zdzisław Kaczyński, str. Zygmunt Kosieradzki. Nieco później do załogi dołączyli: ppor. poż. Wiesław Łada oraz kierowcy: Wacław Brzezik, Józef Sobolewski i Adam Piwko.

Ówczesne OSP typu S wyposażone były w samochody ze zbiornikiem na wodę, należały do nich m.in. jednostki z Kosowa Lackiego, Repek, Jabłonny Lackiej, Ceranowa i Sokołowa Podlaskiego. Powszechne typy samochodów bojowych to: Star-21, Star-25, Lublin-51.

◆ Powódź w rejonie sokołowskim spowodowana wystąpieniem z brzegów Bugu; wiosna, 1980 rok.

◆ Jan Jaszczuk – oficer komendy wojewódzkiej Straży Pożarnych w Siedlcach i Alicja Kotowska – kwatermistrz; lata 80.

Druhowie z Gródka, Skrzyszewa i Nowej Wsi Grochowskiej mieli na wyposażeniu auta typu Dodge. Natomiast sokołowscy ochotnicy dysponowali dwoma pojazdami Star-25 GBAM.

Komenda powiatowa Straży Pożarnych odpowiedzialna była za dostawę i naprawę wyposażenia, odzieży ochronnej i paliwa do wszystkich OSP. Ona też wypłacała ryczałty kierowcom w jednostkach typu S i pokrywała rachunki za telefony służbowe naczelników. Obsługa serwisowa odbywała się w Powiatowym Punkcie Konserwacji Sprzętu Silnikowego. Naprawiano w nim motopompy, usuwano niewielkie usterki w samochodach pożarniczych oraz wykonywano tzw. taśmowanie węży.

Zawodowa Straż Pożarna

W wyniku przeprowadzonej reformy administracyjnej, co nastąpiło w połowie lat 70., w miejsce komend powiatowych Straży Pożarnych powstały

◆ Pracownicy komendy rejonowej Straży Pożarnych w Sokołowie Podlaskim, stoją od lewej: Jan Badurek (komendant rejonowy), Józef Siemieniak (technik), Antoni Błoński (kierowca), Antoni Stanisław Adamczuk (kierowca), Józef Tomaszewski (dowódca zmiany); z przodu od lewej: Franciszek Błoński (kierowca), Józef Sobolewski (kierowca), Hanna Raźniak (kadry); początek lat 80.

◆ Zmiana służby, z prawej kierowcy: Wojciech Iwański i Antoni Błoński; lata 80.

komendy rejonowe. W 1976 roku przeorganizowany został system ochrony przeciwpożarowej kraju. Na mocy nowych przepisów, nadzór nad nią objął Minister Spraw Wewnętrznych. Sokołowska komenda podlegała od tej pory bezpośrednio nowo utworzonej komendzie wojewódzkiej w Siedlcach. Utworzona wtedy została w Sokołowie Podlaskim - Zawodowa Straż Pożarna.

Na początku lat 80. w tutejszej ZSP służbę pełniło 23 funkcjonariuszy w systemie 3-zmianowym. Mieli oni do dyspozycji 3 samochody ratowniczo-gaśnicze (Star-244 GBA 2,5/16, Jelcz-315 GCBA 6/32, Star-29 GPR), a także operacyjnego Fiata 125p, Tarpana GLM, ciężarowego Stara-29, dwa pozyskane z wojska pojazdy pływające MAW, BAW, a także amfibię gaśnicową PTG oraz agregat proszkowy AP-250.

W 1984 roku liczba OSP, nad którymi pieczę sprawowała sokołowska komenda Straży Pożarnych wynosiła 104, z czego 30 posiadało samochody gaśnicze, pozostałe wyposażone były w motopompy.

1 maja 1983 roku ppłk poż. Jan Badurek został przeniesiony do pracy w komendzie wojewódzkiej

◆ kpt. poż. Stanisław Bogdanowicz – komendant rejonowy Straży Pożarnych w Sokołowie Podlaskim w latach 1983–84.

Straży Pożarnych w Siedlcach. Przez kolejne kilkanaście miesięcy obowiązki komendanta rejonowego pełnił kpt. poż. Stanisław Bogdanowicz.

Od 1 października 1984 roku komendant wojewódzki powierzył to stanowisko por. poż. Józefowi Panaszowi. Stan kadrowy sokołowskiej straży wynosił w tym okresie łącznie 31 etatów, w tym: 1 cywilny, 25 z nich przypadało na Zawodową Straż Pożarną. Dodatkowo 11 druhow zatrudnionych było na stanowiskach kierowców-konserwatorów dla potrzeb OSP.

Podział kompetencyjny zadań był następujący: kpt. poż. Stanisław Bogdanowicz zajmował się zapobieganiem pożarom, mł. chor. poż. Zygmunt Iwański – sprawami operacyjnymi, ogn. poż. Anna Raźniak – sprawami organizacyjno-kadrowymi, ogn. poż. Józef Siemieniak – technicznymi, plut. poż. Alicja Kotowska – kwatermistrzowskimi, a Marcjanna Standziak – finansowymi.

Warto dodać, że komendant rejonowy był również dowódcą ZSP. Poszczególne zmiany liczyły od 4 do 5 strażaków, łącznie z dyspozytorem Rejonowego Stanowiska Kierowania.

W 1984 roku na wyposażeniu sokołowskiej komendy rejonowej Straży Pożarnych znajdował się m.in. Jelcz-315 GCBA 6/32, Star-244 GBA 2,5/16, Star-200 GP 1500, operacyjny Fiat 125p, Żuk GLM 8, pływający transporter gaśnicowy PTG, pojazd pływający BAW, dowódczy samochód pływający MAW, przyczepa z cysterną na paliwo 3,5 t, agregat proszkowy AP-250, 2 motopompy PO-5. Za sprawność sprzętu silnikowego odpowiadał nadal Rejonowy Punkt Konserwacji Sprzętu Silnikowego. Każdego roku powoływana przez komendanta komisja, przeprowadzała kontrole sprawności i właściwego przechowywania sprzętu w poszczególnych OSP. Z kolei ochotnicy byli zobligowani do

◆ st. bryg. Józef Panasz – komendant rejonowy Straży Pożarnych w latach 1984–92, a następnie komendant rejonowy PSP (1992–98) i powiatowy PSP w Sokołowie Podlaskim (1999–2011).

◆ Komendant wojewódzki PSP w Siedlcach – st. bryg. Artur Pietrzak przecina wstęgę na dobudowanej części budynku komendy rejonowej PSP przy ul. Lipowej w Sokołowie Podlaskim; 1994 rok.

sprawdzania (wiosną i jesienią) bezpieczeństwa pożarowego na terenie poszczególnych gospodarstw w ramach akcji „Posesja”. Działania prewencyjne odnosiły skutek, gdyż z zachowanych dokumentów wynika, iż w 1984 roku w rejonie sokołowskim odnotowano 110 pożarów, w 1985 roku było ich – 71, a w 1987 już tylko 61.

W 1986 roku, w wydziale operacyjno-szkoleniowym komendy, pracę rozpoczął ppor. poż. Roman Malinowski, późniejszy zastępca komendanta powiatowego, a obecnie szef sokołowskiej PSP.

Pomimo rozbudowy, jaka miała miejsce w latach 70. znajdująca się w centrum miasta strażnica nie zapewniała dogodnych warunków pracy. Strażacy odpoczywali w jednym dużym pomieszczeniu, w którym jednocześnie mieściło się stanowisko kierowania. Zaplecze kuchenne urządzone było natomiast w świetlicy, którą przedzielono szafkami na ubrania. Wobec takiej sytuacji, jednym z prioryteto-

◆ Grupa wodno-nurkowa z Sokołowa Podlaskiego w akcji ratowniczej podczas powodzi we Wrocławiu; 1997 rok.

◆ Obchody Dnia Strażaka w świetlicy komendy PSP przy ul. Lipowej; 2003 rok.

wych celów komendanta Józefa Panasza była poprawa warunków socjalno-bytowych załogi. Brak aktu własności do zajmowanego obiektu, stanowił formalno-prawną przeszkodę uniemożliwiającą duże inwestycje. Można było ograniczać się jedynie do prowadzenia bieżących remontów, na co pozwalała umowa najmu zawarta z OSP. Pomimo problemów finansowych, kierownictwo komendy kilkakrotnie podejmowało inicjatywę zmierzającą do poprawy warunków jej funkcjonowania. Pomimo tego, nie były one idealne i dalekie od wymogów BHP.

W drugiej połowie lat 80. Zawodowa Straż Pożarna wzbogaciła się o używany podnośnik SH-18 na podwoziu Stara-200, samochód dowodzenia i łączności Żuk, pojazd przeciwgazowo-dymowy Żuk, cysterne z ciągnikiem siodłowym marki Jelcz do przewozu wody GCBM 18/8.

◆ Reprezentacja komendy powiatowej PSP Sokołów Podlaski po IV Mazowieckich Zawodach Strażaków Płetwonurków w Gorzewie; 17 czerwca 2003 roku.

◆ Strażacy z grupy wodno-nurkowej podczas nocnej akcji ratowniczej w Porębach Nowych (powiat miński); 14 maja 2003 roku.

W 1990 roku kadra została wzmocniona poprzez zatrudnienie dwóch absolwentów Szkoły Głównej Służby Pożarniczej – ppor. poż. Tomasza Wilka i ppor. poż. Sławomira Lipkę.

W 1991 roku szwedzcy strażacy z miasta Avesta przekazali na potrzeby tutejszej komendy używaną drabinę o wysięgu 30 metrów na podwoziu Magirus-Mercur. Wydarzenie to zaowocowało późniejszą, wieloletnią współpracą fajermanów z obu miast. W tym samym roku komenda wojewódzka Straży Pożarnych w Siedlcach przekazała sokołowskiej komendzie pierwszy, podstawowy zestaw hydraulicznego sprzętu ratowniczego Holmatro.

Działalność Państwowej Straży Pożarnej

Na mocy nowej ustawy o ochronie przeciwpożarowej, 1 lipca 1992 roku powołano Państwową Straż Pożarną. Nie była to tylko formalna zmiana

◆ Ćwiczenia grupy wodno-nurkowej z udziałem śmigłowca; 2003 rok.

◆ Strażacka wigilia; 2004 rok.

nazwy, gdyż straż w „nowej odsłonie” miała być nowoczesną, jednolicie umundurowaną formacją, wyposażoną w specjalistyczny sprzęt i przygotowaną nie tylko do zwalczania pożarów, ale także zdolną likwidować inne miejscowe zagrożenia i sprawnie reagować w obliczu klęsk żywiołowych. Zakres działalności poszerzono m.in. o ratownictwo techniczne, chemiczno-ekologiczne, budowlane, wodne i radiacyjne. Zmianie uległy też korpusy i stopnie. Komendantem rejonowym Państwowej Straży Pożarnej został dotychczasowy komendant mł. bryg. Józef Panasz. Również wtedy dotychczasowy zastępca komendanta – st. kpt. Roman Malinowski objął dowództwo nad przekształconą z Zawodowej Straży Pożarnej – Jednostką Ratowniczo-Gaśniczą. Nowym zastępcą szefa sokołowskiej straży został mianowany mł. kpt. Tomasz Wilk, a zastępcą dowódcy JRG – asp. szt. Zygmunt Iwański.

Tuż po wprowadzonej reformie, w sierpniu 1992 roku zastęp JRG wraz z 3 zastępami OSP pospieszili

◆ Siedziba PSP w Sokołowie Podlaskim przy ul. Lipowej; 2005 rok.

z pomocą kolegom ze Śląska, którzy walczyli z olbrzymim pożarem 10 tys. hektarów lasu w rejonie Kuźni Raciborskiej. Akcja gaśnicza trwała blisko trzy tygodnie.

Zwiększona ilość obowiązków musiała wiązać się z dodatkowym dosprzętowaniem sokołowskiej PSP, ale również poprawą bazy lokalowej. Dzięki środkom pozyskanym z Komendy Głównej PSP, przystąpiono do rozbudowy straźnicy w latach 1993-94. Prace obejmowały zabudowę tarasu i dobudowanie stanowiska garażowego wraz piętrem. Pozyskano w ten sposób 75 m² powierzchni administracyjno-socjalnej, a także 40 m² – garażowej. W nowych pomieszczeniach urządzono Rejonowe Stanowisko Kierowania, 2 sypialnie, pokój dowódców JRG, zaplecze kuchenne, szatnię, archiwum oraz ześlizg, którego dotąd nie było. Duży wkład w tę inwestycję mieli tutejsi strażacy, wykonując społecznie prace

◆ VI Mazowieckie Zawody Strażaków Płetwonurków w Augustowie, na których strażacy z Sokołowa drużynowo wywalczyli I miejsce; 16 czerwca 2005 roku.

◆ Pierwszy szpadel na terenie budowy nowej straźnicy wbija zastępca komendanta powiatowego PSP w Sokołowie Podlaskim bryg. Roman Malinowski; 8 listopada 2005 roku.

◆ Komendant powiatowy PSP w Sokołowie Podlaskim st. bryg. Józef Panasz po podpisaniu umowy z Wiesławem Kotem z firmy „Cetus” z Łosic – wykonawcą nowej siedziby PSP przy ul. Kolejowej; 3 listopada 2005 roku.

rozbiórkowe, porządkowe i pomocnicze, co miało też wpływ na obniżenie kosztów.

W 1994 roku służbę rozpoczęła str. Mariola Szykuć, która najpierw realizowała zadania kwatermistrzowsko-finansowe, a 1 stycznia 1999 roku objęła stanowisko głównej księgowej.

W latach 1993-95 nastąpiło znaczące uszczuplenie załogi (o około 30%), z powodu przejścia pożarników na wcześniejszą emeryturę, co umożliwiało nową ustawą. Zatrudnienie nowych, charakteryzujących się wysoką sprawnością fizyczną osób, stwarzało możliwość rozwoju sportu pożarniczego, co postanowił wykorzystać kpt. Malinowski, stawiając sobie za cel utworzenie drużyny, która na zawodach i turniejach będzie godnie reprezentować ziemię sokołowską. Na efekty podjętych, wytrwałych treningów nie trzeba było długo

◆ Kadra JRG PSP w Sokołowie Podlaskim; 2006 rok.

czekać, bowiem już w 1995 strażacy z Sokołowa Podlaskiego sięgnęli po mistrzostwo województwa siedleckiego. Wielu tutejszych zawodników zasililo również pożarniczą kadrę tego województwa, a jeden z nich – ogn. Robert Supeł został powołany do reprezentacji narodowej w sporcie pożarniczym i reprezentował nasz kraj na międzynarodowym turnieju w Odessie na Ukrainie. Również obecnie miejscowi strażacy odnoszą sukcesy i zaliczani są do najlepszych drużyn Mazowsza, co potwierdzają udanymi startami na Mistrzostwach w Sporcie Pożarniczym Województwa Mazowieckiego. W 2012 roku powrócili z nich z tytułem mistrza, a w roku 2015 i 2016 – wicemistrza.

Bardzo istotnym elementem pozwalającym szybko i sprawnie prowadzić działania bojowe jest system komunikowania się. Dostrzegając potrzebę usprawnienia łączności, w 1994 roku staraniem komendanta powiatowego mł. bryg. Józefa Panasza rozpoczął się proces tworzenia systemu selektywnego alarmowania. Objętych nim zostało 31 jednostek OSP.

W odpowiedzi na częste przypadki utonięć w 1994 roku, podjęto decyzję o poszerzeniu zakresu działań ratowniczych, tworząc przy JRG – grupę wodno-nurkową. Nieformalny zespół ratownictwa wodnego i płetwonurków, z inicjatywy Krzysztofa

Nowotniaka utworzył dowódca JRG, a zaakceptował komendant powiatowy. 24 stycznia 1995 roku ówczesny komendant wojewódzki PSP w Siedlcach – st. bryg. Artur Pietrzak, decyzją nr 3/95, powołał Zespół Ratownictwa Wodnego przy JRG Sokołów Podlaski. W początkowym okresie tworzyli go: Krzysztof Nowotniak, Adam Biernat, Grzegorz Kabulski i Andrzej Mieszko, którzy jako pierwsi ukończyli kurs płetwonurka na Jeziorze Rajgrodzkim. W następnych latach szkolenie takie odbyli

◆ Kamień węgielny pod przyszłą straźnicę PSP w Sokołowie Podlaskim wmurowuje komendant główny PSP – nadbryg. Wiesław Leśniakiewicz; 14 czerwca 2006 roku.

◆ Ćwiczenia z ratownictwa chemicznego w zakładzie „Real” w Morszkowie; 29 czerwca 2007 roku.

także: Stanisław Marchel, Piotr Strzała, Andrzej Kaczyński, Robert Biernat, Marcin Nasiłowski, Marek Litwińczuk, Tomasz Wilk i Edward Benedykciuk. Pierwszym kierownikiem grupy został Krzysztof Nowotniak – posiadający uprawnienia instruktora prac podwodnych. 8 grudnia 2000 roku decyzją mazowieckiego komendanta wojewódzkiego został on powołany na dowódcę Specjalistycznej Grupy Ratownictwa Wodno-Nurkowego „Sokołów” Centralnego Odvodu Operacyjnego Mazowieckiej Brygady Obwodowej. Od 2007 roku kierownictwo grupy przejął asp. szt. Edward Benedykciuk, jednocześnie zastępca dowódcy JRG Sokołów Podlaski i pełni tę funkcję nadal.

Członkowie zespołu regularnie uczestniczą w ćwiczeniach, odbywających się nie tylko na pobliskiej rzece Bug, ale również innych zbiornikach wodnych w Polsce i na Ukrainie. Do chwili obecnej wodniacy przeprowadzili ponad 300 akcji, z czego

◆ Siedziba PSP w Sokołowie Podlaskim po zakończeniu pierwszego etapu budowy; listopad, 2007 rok.

prawie 75% to interwencje poza terenem powiatu sokołowskiego. Do najważniejszych z nich można zaliczyć: „powódź stulecia” w 1997 roku, kiedy ratowali ludzkie mienie i życie na zalanych terenach we Wrocławiu i okolicach, podobne działania podejmowano też w Sandomierzu w czasie powodzi w 2001 roku oraz w okolicach Płocka w 2009 roku. Dwa lata wcześniej brali również udział w poszukiwaniu zaginionych osób po „białym szkwałe” na Jeziorze Łabap nieopodal Węgorzewa.

Aktualny stan wyszkolenia grupy przedstawia się następująco: 6 osób posiada uprawnienia nurka MSWiA z prawem do kierowania pracami podwodnymi, 1 – nurka MSWiA, 10 – młodszego nurka MSWiA i 4 – pletwonurka. Dysponują oni samochodem Man SRw z 2001 roku, łodzią płaskodenną Quicksilver, pneumatyczną łodzią motorową RIB-600 wraz z silnikiem Honda BF-90, 2 łodziami bez napędu silnikowego oraz łodzią pneumatyczną kabinową RIB-690 z silnikiem o mocy 150 KM. Poza sprzętem pływającym, do ich dyspozycji jest rów-

◆ Wspólne ćwiczenia z ratownictwa wodnego ze strażakami z Ukrainy na Jeziorze Świtez; 24 października 2007 roku.

◆ Oficjalne otwarcie części strażnicy przeznaczonej dla JRG; 2008 rok.

nież 13 zestawów osobistego sprzętu nurkowego, a także sonary: opuszczany Imagenex 881L i boczny Edgetech 4125.

Członkowie grupy regularnie rywalizują z kolegami z innych jednostek. Do najważniejszych sukcesów można zaliczyć m.in.: I miejsce (drużynowo) na III Mazowieckich Zawodach Strażaków Pletwonurków w 2002 roku; II lokatę (drużynowo) na IV Mazowieckich Zawodach Strażaków Pletwonurków w 2003 roku (w konkurencji indywidualnej Stanisław Marchel był wówczas najlepszy); I miejsce (drużynowo) na VI Mazowieckich Zawodach Strażaków Pletwonurków w 2005 roku; II miejsce na II Pomorskich Warsztatach Nurkowych „Zatoka Gdańska 2005”; I miejsce (drużynowo) na VII Mazowieckich Zawodach Strażaków Pletwonurków w 2006 roku, (w konkurencji indywidualnej strażacy zajęli wówczas I i III lokatę). Później turnieje na szczeblu województwa nie były organizowane.

◆ Powiatowe zawody sportowo-pożarnicze w Sokołowie Podlaskim; 2009 rok.

Jednym z najważniejszych etapów budowy systemu bezpieczeństwa było utworzenie Krajowego Systemu Ratowniczo-Gaśniczego, który zaczął funkcjonować w 1995 roku. Jego działanie na szczeblu powiatu sokołowskiego koordynowała tutejsza komenda rejonowa PSP. W jego struktury jako pierwsze zostały włączone OSP: Repki, Justynów, Jabłonna Lacka i Nowa Wieś Grochowska. W 1997 roku dołączyły do nich jednostki z Dzierzb, Sterdyni, Ceranowa, Bielana, Skrzyszewa, Kosowa Lackiego, Sabni i Niecieczy, a w latach następnych OSP: Wyrozęby, Trzciniac Mały, Mursy, Chruszczewka, Sokołów Podlaski (Cukrownia), Rozbity Kamień i Kupientyn.

Poszerzenie działalności Straży Pożarnej w latach 90. przełożyło się na znaczny wzrost ilości zdarzeń, odnotowywanych na terenie całego powiatu, a szczególnie w zakresie likwidacji innych miejscowych zagrożeń. Strażacy byli wzywani niemal do wszystkiego, nawet do sytuacji związanych z nietypowym zachowaniem się zwierząt. W tym samym dziesięcioleciu częściej wyjeżdżano do pożarów lasów. Największy z nich miał miejsce w 1999 roku w kompleksie leśnym Maliszewa, gdzie spaleniemu uległo 175 ha drzewostanu. Z żywiołem walczyły wówczas 72 zastępy straży, 4 samoloty gaśnicze, przy znacznym zaangażowaniu leśników, funkcjonariuszy Policji oraz pracowników samorządowych.

Wprowadzona 1 stycznia 1999 roku reforma administracyjna kraju, spowodowała likwidację województwa siedleckiego i w ślad za tym komendy wojewódzkiej PSP w Siedlcach. Po 24 latach ponownie przywrócono powiaty, w tym powiat sokołowski. Tutejsza komenda rejonowa PSP stała

◆ Pożar tartaku w Niecieczy; 2009 rok.

się z mocy prawa komendą powiatową podporządkowaną mazowieckiej komendzie wojewódzkiej PSP w Warszawie. Zmiany dotyczyły także zasad finansowania, gdyż od tej pory potrzebne na funkcjonowanie komend środki przekazywane były z budżetu państwa, za pośrednictwem Starostwa Powiatowego. Sokołowskiej straży nadal szefował, ale już jako komendant powiatowy, bryg. Józef Panasz. Jego zastępcą został st. kpt. Roman Malinowski, którego na stanowisku dowódcy JRG zastąpił asp. szt. Zygmunt Iwański. Z kolei zastępcą dowódcy JRG mianowano st. asp. Edwarda Benedyckiuka.

W 2000 roku strażakom przyszło się zmierzyć z ogromem zniszczeń, których dokonała trąba powietrzna. W wyniku jej przejścia ucierpiało wiele miejscowości w gminach: Kosów Lacki, Ceranów, Sterdyń, Bielany i Sokołów Podlaski. Powalone drzewa zablokowały też wiele dróg. Usuwanie skutków nawałnicy trwało kilka godzin.

Dotacje państwowe oraz fundusze przekazane przez: Starostwo Powiatowe w Sokołowie Podlaskim, Wojewódzki Urząd Marszałkowski w Warszawie, Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Warszawie, Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, samorząd Sokołowa Podlaskiego oraz firmy ubezpieczeniowe umożliwiły doposażenie komendy PSP m.in. w samochody: ratowniczo-gaśniczy Star M-78 GBA 2,5/27 z dwuzakresową autopompą i uterenowionym napędem; ratowniczo-gaśniczy Star M-90 GBA 2/20 z dwuzakresową autopompą; Ford z wyposażeniem do ratownictwa drogowego,

◆ Szkolenie z zakresu obsługi sonarów – Pasyem koło Szczyt-
na; 2010 rok.

go, a także łódź ratowniczą, hybrydową z 90-konnym silnikiem Honda oraz inny niezbędny sprzęt w tym: skokochron, ubrania gazoszczelne, agregat oddymiający, urządzenia hydrauliczne do ratownictwa drogowego, aparaty ochrony dróg oddechowych. Komenda wojewódzka PSP nieodpłatnie przekazała samochód-drabinę SD-30, dodatkowo – Mercedesa, który we własnym zakresie został zaadaptowany na potrzeby ratownictwa wodnego oraz operacyjny pojazd Deawoo Nubira.

Wraz z nastaniem XXI wieku sokołowscy strażacy postanowili nawiązać współpracę z kolegami i kolegami z innych krajów europejskich. Pierwsze tego typu porozumienie zostało podpisane przez komendanta powiatowego PSP – st. bryg. Józefa Panasza z przedstawicielami Związku Pożarniczego w Szwecji. Zawarcie umowy usankcjonowało podjęte kilka lat wcześniej kontakty. Dwa

◆ Pożar drewnianego budynku przy ul. Siedleckiej w Sokołowie Podlaskim; 24 czerwca 2012 roku.

lata później zawarto umowę z pożarnikami z miasta Szack, a w 2011 roku – z Łucka. Oba miasta znajdują się na Ukrainie.

W 2003 roku zarządzeniem Starosty Sokołowskiego, komenda powiatowa PSP stała się siedzibą Powiatowego Centrum Zarządzania Kryzysowego, co ukończyło kolejny etap organizacji KSRG na tym terenie.

Z uwagi na brak możliwości rozbudowy i modernizacji wynajmowanego od OSP budynku, komendant Józef Panasz czynił zabiegi o możliwie szybką poprawę warunków lokalowych dla zawodowej straży. Problem dostrzegali również władze powiatu i miasta. Szansa na powstanie nowoczesnego obiektu pojawiła się z chwilą zawarcia porozumienia w zakresie celowości i lokalizacji nowej strażnicy. Jego sygnatariuszami, oprócz bryg. Józefa Panasza byli również mazowiecki komendant wojewódzki PSP – nadbryg. Wiesław Leśniakiewicz, burmistrz Sokołowa Podlaskiego – Bogusław Karakula i starosta Antoni Czarnocki. Parcelę na ten cel przy ul. Kolejowej przekazał miejski samorząd, natomiast środki na to przedsięwzięcie miały pochodzić z budżetu wojewody, który dzięki nieustępliwości bryg. Panasza, wpisał je na listę inwestycji wieloletnich. Wkrótce przystąpiono do opracowania koncepcji oraz koordynacji niezbędnych prac związanych z podjętą inwestycją. W składzie zespołu, który tym się zajmował znaleźli się: zastępca komendanta powiatowego PSP – bryg. Roman Malinowski, główna księgowa – st. ogn. Mariola Szykuć, kwatermistrz – asp. Sławomir Trochimiuk.

Przygotowany dokument został skonsultowany z pracownikami komendy i JRG, a po jego zatwier-

◆ Pożar w kompleksie leśnym Maliszewa; 2011 rok.

◆ st. bryg. Roman Malinowski – komendant powiatowy PSP w Sokołowie Podlaskim od 2011 roku.

zeniu przez komendanta powiatowego, stał się podstawą do przygotowania projektu budowlanego. Powołany zespół, przez cały okres wszystkich etapów inwestycji, aż do całkowitego zakończenia w 2013 roku, pracował w zakresie: przygotowania postępowań formalno-prawnych, nadzoru nad przebiegiem prac budowlanych, wyposażenia oraz rozliczania finansowego zadania. Ze względów oszczędnościowych nie ustanowiono inwestora zastępczego.

Receptą na szybsze powstanie nowej siedziby PSP, miało być dofinansowanie budowy z funduszy wsparcia Unii Europejskiej. Wniosek taki został przygotowany zaledwie w przeciągu kilku dni, w czym dopomogła firma consultingowa. Niestety pomimo podjętych przez kierownictwo komendy licznych zabiegów o jego realizację, kwota dotacji okazała się o wiele mniejsza niż się spodziewano i stanowiła około 50% pierwotnie zgłaszanych potrzeb.

◆ St. bryg. Roman Malinowski – komendant powiatowy PSP w Sokołowie Podlaskim oraz gen. Wiktor Gruszowinczuk – komendant strażaków z Łucka na Ukrainie podpisują umowę o współpracy w ramach projektu „Rozwój potencjału służb ratowniczych Polska – Ukraina w ramach wzmacniania infrastruktury transgranicznego systemu zarządzania zagrożeniami naturalnymi”; 2011 rok.

◆ Pokazy ratownictwa technicznego podczas Finału Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy w Sokołowie Podlaskim; styczeń, 2012 rok.

Taka sytuacja spowodowała, że inwestycja została podzielona na etapy. W pierwszej kolejności zdecydowano się wykonać siedzibę JRG, a pozostałą część budynku wystawić w stanie surowym zamkniętym. Prace zostały sfinansowane w znacznym stopniu ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, a także „Programu Sąsiedztwa Polska – Białoruś – Ukraina INTER-REG IIIA/TACIS CBC”. Jego realizacja była m.in. możliwa dzięki współpracy podjętej ze strażakami z Szacka. Było to jedno z pierwszych przedsięwzięć w mieście, a także w strukturach PSP województwa mazowieckiego, realizowane ze środków unijnych.

◆ Reprezentacja komendy powiatowej PSP w Sokołowie Podlaskim (w środku) po wywalczeniu I miejsca na Mistrzostwach w Sporcie Pożarniczym PSP województwa mazowieckiego w Kozienicach; 2012 rok.

◆ Ćwiczenia z zakresu ratownictwa drogowego na ul. Ząbkowskiej w Sokołowie Podlaskim; listopad, 2012 rok.

Podkreślić należy, że w obiekcie miały znaleźć się nie tylko pomieszczenia dla Komendy i Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej PSP, ale również Powiatowego Centrum Zarządzania Kryzysowego z obsługą alarmowego numeru 112 i dwóch zespołów wyjazdowych ratownictwa medycznego. W projekcie uwzględniono też wieżę zawierającą w sobie krytą wspinacznicę – jedną z nielicznych w kraju i jedyną w województwie mazowieckim. Powierzchnia garażowa miała wynosić 850 m². Dla porównania, w starym budynku samochody parkowały na 350 m². Podsumowując, w budowanej strażnicy miały zostać spełnione wszelkie standardy i normatywy, a zastosowane rozwiązania miały być bardzo nowoczesne, na miarę XXI wieku.

Według stanu na 15 maja 2006 roku w JRG pracowały 33 osoby. Byli to: asp. sztab. Zygmunt Iwański – dowódca jednostki, asp. sztab. Edward Benedykcik – zastępca dowódcy, asp. sztab. Krzysztof Klim-

◆ Ogólnopolskie zawody w dwuboju pożarniczym na obiektach komendy powiatowej PSP w Sokołowie Podlaskim; 10 października 2013 roku.

◆ Wspólne spotkanie w Sterdynie partnerów projektu pn. „Rozwój potencjału służb ratowniczych Polska – Ukraina” w ramach wzmacniania infrastruktury transgranicznego systemu zarządzania zagrożeniami naturalnymi” oraz przedstawicieli beneficjenta, którym było Starostwo Powiatowe w Sokołowie Podlaskim; Sterdyń, 5 czerwca 2013 roku.

czok, st. asp. Krzysztof Nowotniak, asp. sztab. Adam Biernat, st. kpt. Albert Korman, st. asp. Zenon Rytel-Kuc, mł. kpt. Grzegorz Kuc, asp. Stanisław Marchel, st. ogn. Grzegorz Kabulski, kpt. Paweł Dmowski, ogn. Zbigniew Matwiejczuk, mł. ogn. Andrzej Ruciński, asp. Stanisław Mazurczak, ogn. Andrzej Piotrowski, st. ogn. Ireneusz Łyszczewski, ogn. Jarosław Połok, mł. ogn. Marcin Nasiłowski, str. Robert Biernat, st. sekc. Zbigniew Błoński, st. sekc. Krzysztof Krakowiak, st. str. Wiesław Komar, st. str. Gabriel Komar, st. str. Robert Strzała, mł. ogn. Jacek Adamczuk, st. str. Zbigniew Szczechura, st. str. Ireneusz Objezta, st. str. Marek Litwińczuk, st. str. Marek Gomza,

str. Grzegorz Sosna, str. Robert Golański, str. Robert Pawlak, str. Krzysztof Sawicki.

W 2007 roku w ramach wspomnianego wcześniej projektu przeprowadzono 4 szkolenia, w których łącznie wzięło udział 400 osób, w tym strażacy ze Szacka. Dotyczyły one zdarzeń związanych z pożarami kompleksów leśnych, rozszczelnieniem instalacji chemicznych, wypadkami komunikacyjnymi oraz na zbiornikach wodnych. Ostatnie ćwiczenia przeprowadzono na Jeziorze Świtez w zachodniej Ukrainie.

Na początku 2008 roku JRG wraz z Powiatowym Stanowiskiem Kierowania przeprowadziły się do nowej strażnicy, a rok później do pomieszczeń tymczasowych – również komenda powiatowa. Tym samym – tak jak zaplanowano – zakończył się pierwszy etap budowy, który stanowił około 50% ogólnego zakresu prac. Jedną z form uświetnienia tego wydarzenia była organizacja w krytej wspinalni – w marcu 2008 roku – I Ogólnopolskiego Turnieju Drabin Hakowych otwierającego całoroczną rywalizację strażaków o puchar Komendanta Głównego. Od tego czasu organizowany wiosną każdego roku sokołowski turniej, otwiera sezon zmagani w tej dyscyplinie. Niestety z uwagi na problemy finansowe, roboty mające na celu dokończenie inwestycji zostały przerwane.

W 2009 roku, w związku z przejściem na emeryturę asp. szt. Zygmunta Iwańskiego, nastąpiła zmiana na stanowisku dowódcy JRG, którym został bryg. Tomasz Wilk.

◆ Pracownicy komendy powiatowej PSP w Sokołowie Podlaskim; 2014 rok.

◆ Przemarsz strażaków z PSP i OSP podczas uroczystości otwarcia nowej strażnicy; 31 maja 2014 roku.

Dwa lata później doszło do istotnych zmian na stanowiskach kierowniczych. Po ponad 26 latach służby i kierowania ochroną przeciwpożarową w powiecie sokołowskim, w stan spoczynku przeszedł komendant powiatowy – st. bryg. Józef Panasz.

Od 1 kwietnia 2011 roku zwolnione stanowisko objął dotychczasowy zastępca szefa komendy – st. bryg. Roman Malinowski. Powierzone mu wówczas obowiązki wypełnia do dnia dzisiejszego. Z kolei nowym zastępcą komendanta został bryg. Tomasz Wilk, a dowódcą JRG – st. kpt. Paweł Dmowski. Funkcję zastępcy dowódcy JRG i jednocześnie dowódcy grupy wodno-nurkowej pełnił nadal asp. szt. Edward Benedyckiuk.

Wykaz pozostałej kadry komendy przedstawiał się następująco: wydział operacyjny – bryg. Sławo-

◆ Uroczyste oddanie do użytku nowej strażnicy PSP w Sokołowie Podlaskim, przecięcia wstęgi dokonuje komendant powiatowy – st. bryg. Roman Malinowski, z prawej komendant główny PSP – gen. bryg. Wiesław Leśniakiewicz; 31 maja 2014 roku.

◆ Trybuna honorowa podczas uroczystego otwarcia strażnicy PSP w Sokołowie Podlaskim, w pierwszym rzędzie od lewej: Leszek Iwaniuk – starosta sokołowski, prezes zarządu oddziału powiatowego ZOSP RP; Antoni Tarczyński – prezes zarządu oddziału wojewódzkiego ZOSP RP w Warszawie, Janina Ewa Orzełowska – wicemarszałek województwa mazowieckiego, bp Tadeusz Pikus – ordynariusz drohiczyński, nadbryg. Gustaw Mikołajczyk – mazowiecki komendant wojewódzki PSP, gen. brygadier Wiesław Leśniakiewicz – komendant główny PSP; 31 maja 2014 roku.

mir Iwański (naczelnik), st. kpt. Wojciech Rogowski (st. specjalista); obsługa Stanowiska Kierowania Komendanta Powiatowego – mł. asp. Andrzej Ruciński, mł. ogn. Marcin Iwański, sekc. Andrzej Pniewski, mł. ogn. Beata Tomczuk, sekc. Łukasz Tomczuk; Prewencja: mł. bryg. Sławomir Lipka; Kadry i Organizacja – mł. kpt. Monika Rogowska; Sekcja ds. finansowych – st. ogn. Mariola Szykuć (główna księgową), Patrycja Motel (inpektor); Kwatermistrzostwo: asp. szt. Sławomir Trochimiuk (kwatermistrz), Dariusz Wilk (technik).

◆ Poświęcenia strażnicy PSP w Sokołowie Podlaskim dokonuje ordynariusz drohiczyński – bp Tadeusz Pikus; 31 maja 2014 roku.

◆ Krzyż w nowo wybudowanej siedzibie PSP w Sokołowie Podlaskim wiesza dowódca JRG – mł. bryg. Paweł Dmowski; 31 maja 2014 roku.

Rok 2011 to początek nowej dynamiki rozwoju sokołowskiej komendy. Jeszcze w tym samym roku, m.in. dzięki dotacjom unijnym, PSP w Sokołowie Podlaskim pozyskała 2 nowe samochody bojowe: ciężki – na podwoziu Scanii oraz lekki – na podwoziu Toyoty.

Prace na budowie były przerwane, występowało zadłużenie wobec wykonawcy, wybudowany ale niedokończony obiekt od 2 lat niszczał, teren zarastał chwastami.

Determinacja nowego komendanta oraz podjęte działania w tym zakresie zaowocowały szybkim pozyskaniem dotacji z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz środków ubezpieczenio-

◆ Strażnica PSP w Sokołowie Podlaskim; 2014 rok.

wych przyznanych przez Komendę Główną PSP. To pozwoliło na ostateczne rozliczenie i zamknięcie wykonanych dotychczas prac, a także przygotowanie planu działań rzeczowych i finansowych w celu dokończenia inwestycji. Dzięki usilnym staraniom komendanta, a także wicemarszałek województwa mazowieckiego Janiny Ewy Orzełowskiej, akceptację uzyskał też wniosek o dofinansowanie w ramach unijnego „Programu Współpracy Transgranicznej Polska – Białoruś – Ukraina”. Umowa o współpracy została zawarta ze strażakami z Łucka (Ukraina), co było nieodzownym warunkiem realizacji projektu p.n. „Rozwój potencjału służb ratowniczych Polska – Ukraina w ramach wzmacniania infrastruktury transgranicznego systemu zarządzania zagrożeniami naturalnymi”. Strona polska zobowiązana była do dokończenia budowy strażnicy, ogrodzenia i zagospodarowania terenu wokół niej wraz z powstaniem obiektów sportowych, jak również doposażenia bazy sprzętowej m.in. w samochód operacyjny (mobilne centrum dowodzenia) i zorganizowania staży dla strażaków zza wschodniej granicy. Ukraińscy partnerzy zobligowani byli natomiast do zakupu średniego samochodu ratowniczo-gaśniczego i auta operacyjnego. Ponadto strażacy obu krajów musieli zorganizować wspólne szkolenia, ćwiczenia i promocje. Zapisy programu wsparcia wymagały, a Rada Powiatu zgodziła się, aby beneficjentem projektu zostało Staro-

PAŃSTWOWA STRAŻ POŻARNA

W SOKOŁOWIE PODLASKIM

◆ W pierwszym rzędzie od lewej: sekc. Tomasz Moczulski, Dariusz Wilk, Anna Laskowska, mł. asp. Krzysztof Sawicki, mł. asp. Andrzej Ruciński, st. ogn. Zbigniew Matwiejczuk, st. ogn. Marcin Nasiłowski, ogn. Robert Biernat, mł. bryg. Sławomir Lipka, st. asp. Sławomir Trochimiuk, bryg. Sławomir Iwański, st. kpt. Wojciech Rogowski, st. ogn. Mariola Szykuć, asp. sztab. Edward Benedykciuk, st. bryg. Tomasz Wilk – zastępca komendanta powiatowego PSP, st. bryg. Roman Malinowski – komendant powiatowy PSP, mł. bryg. Paweł Dmowski, st. kpt. Marcin Tomczuk, st. kpt. Grzegorz Kuc, asp. sztab. Zenon Rytel-Kuc, mł. kpt. Emil Iwańczuk, mł. ogn. Marcin Wierzbicki, sekc. Tomasz Wrzosek, sekc. Paweł Żylak, mł. ogn. Jacek Czarnocki, ogn. Grzegorz Sosna, mł. ogn. Marcin Iwański,

sekc. Łukasz Tomczuk; w drugim rzędzie od lewej: mł. ogn. Marcin Ścibor, sekc. Paweł Wolski, st. sekc. Radosław Wojewódzki, mł. ogn. Piotr Bartnik, ogn. Marek Litwińczuk, sekc. Andrzej Pniewski, st. sekc. Robert Strzała, st. ogn. Krzysztof Krakowiak, st. ogn. Zbigniew Błoński, mł. ogn. Robert Pawlak, mł. ogn. Tomasz Plichta, sekc. Jarosław Wiktorzak, mł. ogn. Tomasz Cieślak, mł. ogn. Piotr Jaźwiński, sekc. Grzegorz Jasińczuk, sekc. Paweł Pniewski, sekc. Łukasz Kalicki, st. sekc. Łukasz Komar, str. Paweł Kurach, mł. ogn. Rafał Teleńczuk, str. Karol Musiej, sekc. Sylwester Wrzosek, mł. asp. Marek Gomza, kpt. Łukasz Krasowski, sekc. Andrzej Maciejec, ogn. Robert Golański, str. Adrian Kalicki.

◆ Akcja ratownicza po wypadku samochodowym w Brzozowie; 2014 rok.

stwo Powiatowe w Sokołowie Podlaskim. Komenda Powiatowa PSP w Sokołowie Podlaskim oraz strażacy z Łucka zostali partnerami projektu.

Jednak ponownie pozyskano tylko 50% wnioskowanych, wynikających z kosztorysu inwestorskiego i niezbędnych środków do zakończenia przedsięwzięcia. Mimo to pracujący w ramach KP PSP zespół doprowadził do przeszacowania pozostałych prac i ograniczenia kosztów do minimum, przy zachowaniu wszystkich stawianych pierwotnie celów. Przeprowadzono niezbędne procedury formalno-prawne i finansowe. Dzięki temu, w grudniu 2013 roku zakończono prace budowlane. Łączny ich koszt wyniósł 9,4 mln zł i był niższy od pierwotnej wartości kosztorysowej o blisko 1,6 mln zł. Z dotacji unijnych pozyskano łącznie 3,7 mln zł.

Dwa miesiące wcześniej – 10 października, na nowo powstałych obiektach sportowych sokołowskiej komendy powiatowej, odbył się I Ogólnopolski Turniej w Dwuboju Pożarniczym, zorganizowany w ramach projektu p.n. „Rozwój potencjału służb ratowniczych Polska – Ukraina” w ramach wzmacniania infrastruktury transgranicznego systemu zarządzania zagrożeniami naturalnymi”. Zawody obejmują takie konkurencje, jak bieg z przeszkodami na dystansie 100 metrów oraz wspinanie się przy pomocy drabiny hakowej. Wzięło w nich udział 93 najlepszych zawodników z Polski i 10 z Ukrainy specjalizujących się w tej niełatwej, pożarniczej dyscyplinie. Warto nadmienić, że strażacy z województwa małopolskiego, mistrz Polski – Bartłomiej Siepietowski. Od tego czasu Sokołów

Podlaski regularnie gości dwuboistów startujących na szczeblu ogólnopolskim lub wojewódzkim. Zlokalizowana pod dachem wspinalnica stanowi też doskonałą całoroczną bazę treningową.

Niezależnie od prowadzonej inwestycji, w 2013 roku z inicjatywy tutejszej komendy, przy wsparciu samorządów lokalnych przeprowadzono gruntowną wymianę przestarzałego systemu selektywnego alarmowania jednostek OSP na nowy, dostosowany do współczesnych standardów. Zmodernizowanym, nowoczesnym systemem objęto 34 jednostki OSP.

Ważnym wydarzeniem były zorganizowane – 31 maja 2014 roku – po raz pierwszy w Sokołowie Podlaskim, mazowieckie obchody Dnia Strażaka, połączone z końcowym oddaniem do użytku całego zespołu obiektów strażnicy oraz terenu. Przecięcia wstęgi dokonali: komendant główny PSP – gen. brygadier Wiesław Leśniakiewicz, mazowiecki komendant wojewódzki PSP – nadbryg. Gustaw Mikołajczyk oraz komendant powiatowy PSP w Sokołowie Podlaskim – st. bryg. Roman Malinowski. Poświęcenia obiektu dokonał ordynariusz drohiczyński – bp Tadeusz Pi-

◆ Sokołowscy strażacy podczas doskonalenia z zakresu ratownictwa lodowego, z wykorzystaniem systemu woda-łód oraz deski lodowej na zbiorniku wodnym w Sokołowie Podlaskim; 2015 rok.

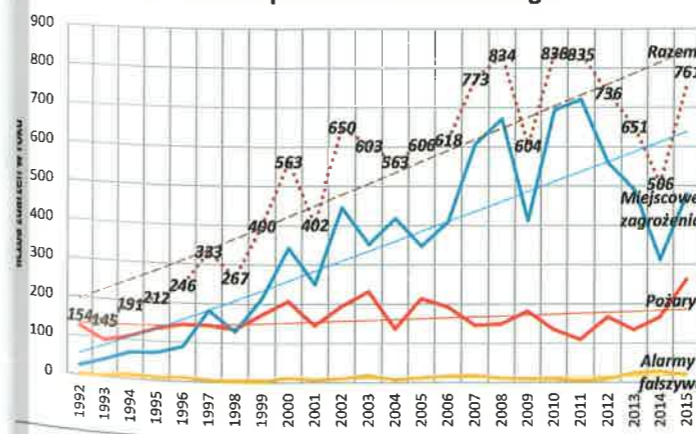

◆ Stacja paliw w Sokołowie Podlaskim po wybuchu gazu; 2015 rok.

kus w obecności mazowieckiego kapelana strażaków – mł. kpt. ks. Jerzego Sieńkowskiego. W trakcie uroczystości komendant powiatowy uhonorował okolicznościowym upominkiem osoby, które w szczególności przyczyniły się do wsparcia i realizacji inwestycji. Wśród nich byli: st. ogn. Mariola Szykuć i asp. szt. Sławomir Trochimiuk oraz samorządowcy – Janina Ewa Orzełowska, Antoni Czarnocki, Leszek Iwaniuk i Marta Sosnowska

Bez wątpliwości siedziba sokołowskiej Państwowej Straży Pożarnej to jeden z najbardziej funkcjonalnych tego typu budynków w Polsce. Jego powierzchnia całkowita wynosi 2876,72 m², a kubatura – 15897,10 m³. Oprócz gmachu głównego powstał też wolnostojący obiekt magazynowy z przeznaczeniem na środki gaśnicze i sorbenty o powierzchni 150 m². Okalający strażnicę teren jest ogrodzony i zagospodarowany zgodnie z założeniami projektowymi, szczególnie w zakresie szkoleniowo-poligonowym, a także sportowym: siłownią,

Statystyka zdarzeń w latach 1992-2015 na terenie powiatu sokołowskiego

boiskiem do piłki nożnej, siatkowej i bieżnią poliuretanową. Ponadto w ramach projektu zakupiono na wyposażenie samochód dowódczy, zabudowany na podwoziu Volkswagen Crafter. W kolejnych latach, dzięki wsparciu finansowemu samorządów pozyskano kolejne samochody: operacyjną Toyotę oraz kwatermistrzowskiego Volkswagena Caddy.

13 maja 2016 roku, w trakcie kolejnych obchodów Dnia Strażaka w miejscowej komendzie miało miejsce oddanie do użytku sali edukacyjnej „Ognik” zrealizowanej w ramach rządowego programu „Bezpieczna+”. Od tego czasu są w niej prowadzone zajęcia dla dzieci klas I-III szkół podstawowych, mających na celu przekazanie wiedzy na temat możliwych zagrożeń w miejscu zamieszkania, a także przybliżenie prawidłowych zachowań na wypadek ich powstania. Ważnym elementem edukacyjnym jest także rozwijanie umiejętności zachowania się dzieci w razie zaistnienia niebezpiecznych sytuacji w różnych porach roku.

Na wyposażeniu komendy powiatowej PSP oraz Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej aktualnie znajdują się: pojazdy ratowniczo-gaśnicze – Iveco Daily-661 GLBA 1/1+ Rt, Star-Man GBA 2,5/27, Star-Man 6x6 GBA 2,5/20, Scania P400 CP 28 4x4 GCBA 5/36/2,8, ciągnik siodłowy DAF GCBM 18/13, naczepa cysterna 18 m³; samochody specjalne – Man TGL 12.240 4x2 SHD-25, Man LE 14.280 4x4 SRW, Toyota Hilux SLRR, Volkswagen Crafter (mobilne stanowisko kierowania), Toyota Verso SLOp, Ford Mondeo SLOp, Volkswagen Caddy SLKw; sprzęt pływający – pneumatyczna łódź motorowa z dnem laminowanym RIB 600 z silnikiem

◆ Zawody w dwuboju pożarniczym na obiektach komendy powiatowej PSP w Sokołowie Podlaskim; 2015 rok.

◆ Oficjalne otwarcie sali edukacyjnej „Ognik”, wstęgę przecina Maria Truszkowska – sekretarz Urzędu Miasta Sokółów Podlaski, za nią od lewej: st. bryg. Jarosław Kurek – mazowiecki komendant wojewódzki PSP w Warszawie, Marta Sosnowska – wicestarosta sokołowski, st. bryg. Tomasz Wilk – zastępca komendanta powiatowego PSP, st. bryg. Roman Malinowski – komendant powiatowy PSP w Sokółowie Podlaskim i mł. kpt. Monika Rogowska; 13 maja 2014 roku.

Honda Marine-90, łódź ratownicza hybrydowa RIB 690 z silnikiem Yamaha 150, łódź ratownicza aluminiowa QS-500 SF z silnikiem Mariner Jet 20, łódź wiosłowa Perkoz, łódź wiosłowa BL-2, sanie lodowe, katamaran RSKTM-10 (system woda-lód); przyczepki – P-EKOL do ratownictwa chemiczno-ekologicznego z wyposażeniem; przyczepki transportowe – Rydwan i Sylant A 600; motopompy – Rosenbauer M16/8 FOX III, Tohatsu V66 CS (na wyposażeniu GCBM 18/13), szlamowa Honda WT-20X HONDA, szlamowa SEH 80T, wirnikowa wielozadaniowa MAST TUP 3-1,5 CL.

Sokołowscy strażacy mają także: skokochron SP-16 Typ 10, sprężarkę powietrzną do ładowania butli MSA-Auer SV 260/300, namiot pneumatyczny o powierzchni 38 m², ciężki zestaw hydrauliczny Lukas (wyposażenie GLBA 1/1+Rt). Ponadto do dyspozycji grupy wodno-nurkowej, oprócz wspomnianych łodzi jest również: sonar opuszczany Imagenex 881 L, sonar boczny EdgeTech 4125, zestaw łączności radiowej DV dla dwóch nurków, 2 agregaty prądotwórcze Kipor IG 2000, zestaw nawigacyjny składający się z nawigacji, laptopa i drukarki przenośnej, GPS Garmin 152, ploter Garmin GPSMAP 4012, echosonda Garmin GSD 22.

Na dzień 31 października 2016 roku w PSP w Sokółowie Podlaskim zatrudnieni są: mł. ogn.

◆ Obchody Dnia Strażaka, zastępca komendanta PSP w Sokółowie Podlaskim – st. bryg. Tomasz Wilk otrzymuje z rąk mazowieckiego komendanta wojewódzkiego – st. bryg. Jarosława Kurka brązową odznakę „Zasłużony dla Ochrony Przeciwpożarowej”; 13 maja 2016 roku.

Piotr Bartnik, asp. sztab. Edward Benedyckiuk, ogn. Robert Biernat, st. ogn. Zbigniew Błoński, mł. ogn. Tomasz Cieślak, mł. ogn. Jacek Czarnocki, mł. bryg. Paweł Dmowski, ogn. Robert Golański, mł. asp. Marek Gomza, mł. kpt. Emil Iwańczuk, mł. ogn. Marcin Iwański, bryg. Sławomir Iwański, sekc. Grzegorz Jasieńczyk, mł. ogn. Piotr Jazwiński, str. Adrian Kalicki, sekc. Łukasz Kalicki, st. sekc. Łukasz Komar, st. ogn. Krzysztof Krakowiak, kpt. Łukasz Krasowski, sekc. Konrad Krochmal, st. kpt. Grzegorz Kuc, str. Paweł Kurach, mł. bryg. Sławomir Lipka, ogn. Marek Litwińczuk, sekc. Andrzej Maciejec, st. bryg. Roman Malinowski – komendant powiatowy PSP, st. ogn. Zbigniew Matwiejczuk, sekc. Tomasz Moczulski, str. Karol Musiej, st. ogn. Marcin Nasiłowski, mł. ogn. Robert Pawlak, mł. ogn. Tomasz Plichta, sekc. Andrzej Pniewski, sekc. Paweł Pniewski, mł. kpt. Monika Rogowska, st. kpt. Wojciech Rogowski, mł. asp. Andrzej Ruciński, asp. sztab. Zenon Rytel-Kuc, mł. asp. Krzysztof Sawicki, ogn. Grzegorz Sosna, st. sekc. Robert Strzała, st. ogn. Mariola Szykuć, mł. ogn. Marcin Ścibor, mł. ogn. Rafał Teleńczuk, mł. ogn. Beata Tomczuk, sekc. Łukasz Tomczuk, st. kpt. Marcin Tomczuk, st. asp. Sławomir Trochimiuk, mł. ogn. Marcin Wierzbicki, sekc. Jarosław Wiktorzak, st. bryg. Tomasz Wilk – zastępca komendanta powiatowego PSP, st. sekc. Radosław Wojewódzki, sekc. Paweł Wolski, sekc. Sylwester Wrzosek, sekc. Tomasz Wrzosek, sekc. Paweł Żylak oraz pracownicy Korpusu Cywilnego: Anna Laskowska (w zastępstwie), Patrycja Motel i Dariusz Wilk.

KOŁO ZWIĄZKU EMERYTÓW I RENCISTÓW POŻARNICTWA RP W SOKOŁOWIE PODLASKIM

◆ W pierwszym rzędzie od lewej: Tadeusz Miściorak, Wiesław Gdula, Stanisław Bogdanowicz, Józef Panasz, Józef Tomaszewski, Adam Biernat, Wojciech Rutkowski, Krzysztof Siemieniak; w drugim rzędzie od lewej: Stanisław Walczuk, Tadeusz Romańczuk, Jarosław Cichocki, Wojciech Iwański, Krzysztof Nowotniak, Zygmunt Iwański, Szymon Siemieniak, Robert Supel, Andrzej Piotrowski, Eugeniusz Borychowski.

Rok założenia: 1996
Liczba członków: 38
Sokołów Podlaski, ul. Kolejowa 21

Prezes: Zygmunt Iwański
Wiceprezes: Ireneusz Łyszczewski
Sekretarz: Szymon Siemieniak
Skarbnik: Jarosław Cichocki.

Inicjatorami powstania sokołowskiego Koła Związku Emerytów i Rencistów Pożarnictwa RP byli Stanisław Bogdanowicz i Antoni Stanisław Adamczuk. 23 października 1996 roku odbyło się zebranie zało-

życielskie, na które zaproszono kolegów z koła w Siedlcach – Zbigniewa Drewnowskiego i Zdzisława Kacprowskiego. Na spotkanie przybyło 12 strażaków w stanie spoczynku, spośród których wybrano zarząd w składzie: prezes – Antoni Stanisław Adamczuk, wiceprezes – Tadeusz Romańczuk, sekretarz – Sabina Stolarczuk, skarbnik – Antoni Błoński.

Antoni Stanisław Adamczuk pełnił powierzoną mu funkcję do 2011 roku. W styczniu tegoż roku na zebraniu sprawozdawczo-wyborczym powołano nowe władze. Prezesem został Zygmunt Iwański, a wiceprezesem – Ireneusz Łyszczewski. Na swoich stanowiskach pozostali wybrani na wcześniejszą ka-